

eL-Hortobágyi – Hortator:

***A wannsee-davosian startup application. V.1.01.beta
2022***

miután csak egy globális, minden korábbi salaktól és elfajzástól mentes, és szabadon választott kommunista Világállam volna képes úrrá lenni a jelenlegi folyamatokon, ezért megmutatjuk, hogy miért nem:

Napjainkban a *Negyedik Birodalom* álma magán viselte a holdkórosság minden nagyszerűségét. Semmi nem volt lehetetlen. Mindenki erősen hitt benne. Adva volt a transznacionalista *volkisch* euszocializmus, a *Korporatív Árja Közösség ameruropai* álma és a rengeteg örült vízió, csak meg kellett valósítani. Miszticizmus? Igen. A *IV. Reich* a *Financial Cabal* miszticizmusából született meg: a *Bilderberghof Kozmikus Kör* antropozófiájából, a *Maastrichti Rózsakeresztesek Teozófiájából*, *Atlantida* és *Lemuria* ősi álmaiból, a tisztának vágyott *Ameuropa*-ból. Miszticizmus és migrasszizmus, *Schwaab* "desztillált euárja vér" elméletére épülve, a *Negyedik Birodalom*-ban a honos rögfajok vesztére életre kelt *Vril Utopia* naprakész víziójából.

Az ilyen álmoknak semmi nem szab határt. Itt születik meg az a zseniális ötlet, hogy munkásokkal vetetik meg az autókat, amelyeket ők készítettek. Azóta a reciklusos (*uroboros*) termelési lánc még inkább leszűkül: a termelő vált a terméké, a termék a termelővé. Létrejön a termékember, akit az iskola tudatlanná tesz, a vallás radikálissá, a börtön bűnözővé, az autó

mozdulatlanná, a kórház és a beszívott levegő beteggé. Az ember egy tetszőlegesen felcserélhető és delokalizálható *Lego* matériává redukálódik, a *migrant*-okat nem annyira szerencsétlenül járt kimentett utazókként, mint valamiféle megrendelt termékként és leendő fogyasztóként fogadják.

A késleltetett *nyugat-keleti* lejtésű közép-európai és az orosz társadalomfejlődés szorgalmazói Keleten, már annak korai szakaszában is a globalitást "érzékelő" világuralmi erők kísérletező és hathatós segítségével, egy nemzetek feletti ideológia kialakításával, egy új társadalmat, azaz redisztribúciós rendszert szándékoztak létrehozni. Nosztalgikus szánakozásunk végtelen.

Ennek a részleteiben is megalapozott és a nyugati társadalomfejlődésre kalibrált eszmerendszernek az első ideológiai és gazdasági vizionárius megalapozását a napóleoni háborúk általi európai átrendeződést és a „*finánckapitalista*” modell kialakulását elemző marxi eszmerendszer szolgáltatta.

Ennek gyakorlati alkalmazása és az *Alphaberg* tudatképző műholdhálózatának alkalmazása során a kialakuló globális tőkeallokációk által mozgatott "termelési módok", újra és újra beleütköztek az ekkorra már végleg elmaradott nemzetállami redisztribúciók alacsony hatékonyságú és tőkehozamú rendszerébe, így (lét)szükségletté vált egy ideológiai gyorsítás kísérletének a mindennapokba történő átültetése. Az álmok gőzerővel megindultak.

A *Montaunion Europa* osztálystruktúráisan rétegzettebb tulajdonformáinak sokszínűsége által kialakult (rendi) kasztok artikulációs igényrendszere és gyakorlata Nyugaton, egy cementáltabb, csak nagyobb befektetéssel megtörhető rácsszrekezetet növesztett, ezért szükségszerűen a periféria irányába tolódott el a vízió megvalósításának a „balul” sikerült kísérlete. Ez a *Russian Way of Empire* szomorú története.

A *wannsee-davosian* rendszer ezzel szemben létrehozza a történelmi viharokkal együttlésdródó távolnyugati struktúra alkonyából szükségszerűen létrejövő globális és talán a rendszer fennmaradása miatt szükségessé váló, de hamisan csillogó egyenlőbb (alapjövedelem-UBI) elosztási és hatalmi viszonyok kialakulását, amely folyamat egyébként lehet, hogy el fogja söpörni a *Világállam* rendszerét korábban szorgalmazó háttérhatalmi erők egy részét és a kooperáló nemzeteket, mint tőkeforrásként hasznosító alternatív **magánstruktúrák** világbirodalmi létrejöttét fogja eredményezni.

És itt jövök én.

A változás abban is mérhető lesz, hogy a nemzetállamok keretein belül történő hatalmi tülekedést, - ez nem más mint a honfitársak feletti kizsákmányolás monopóliumának a megszerzése, - kezdetében felváltja az *Amerunio* méretű kontinentális szférák feletti versengés, illetve az elharapozó, de sohasem kontinentális méretű kereskedelmi háborúk.

Egyszeri logika nem fogja fel ezeket. Az ilyen álmokban a *Negyedik Birodalom* a végtelen lehetőségek fényében látszik, itt a lehetetlen ismeretlen fogalommá válik. Az egész világ megváltozhat. Városok, nemzetek tűnhetnek el. A föld megtisztul a rögfajoktól és a férgektől; és elszigetelt kolóniákban, *Flakturm*-okban, üveg és acél városokban egy kiválasztott réteg megteremti az *Új Golden Giro Rendet*. (aka *The New Credit Order*).

Kétségtelen, hogy a legerősebb vezetőik örültek és torz lények voltak. Csak a virtuálmaiknak éltek, teljesen elrugaszkodtak a valóságtól, és az *oskopito*-k módjára hitték, hogy minden lehetséges, hogy semmi nem állíthatja meg őket.

Tudomány és logika. A miszticizmus ellentéte. Én megvetem a *davosian* miszticizmust, de meglátom a benne rejlő lehetőségeket. A rasszizmus romhalmazzá változtatta Európát, az antirasszizmus bádoggvárost csinál belőle, *Auschwitz* barakkjai a *Hong Kong*-i emberdobozok közvetlen előzményei. Az én terveim is grandiózusak voltak. De azokat semmilyen demokráciában nem lehetett megvalósítani. Pénzre volt szükségem, felszerelésre, munkaerőre és kitartásra. Demokrácia ilyesmit sosem szentesítene. Csak a bipoláris lunatikusok. Azok pedig szerencsére mind a *Negyedik Birodalom* vezérkarában gyülekeztek.

Ezzel tisztában voltam, amikor 2057-ben találkoztam *Heimplaren*-nel. Ósdi szemüvege mögül egy örült próféta idiotikus jámborsága sugárzott felém. A strasbourgi hivatalában találkoztunk. Kiteregettem a rajzaimat az asztalára. megnézte azokat, közben a haját simogatta, és egyik ujját az orrának nyomta. Valamikor génfarmja volt. Most a *Kriponato* vezére volt. Egy gyengéd, udvarias gyilkos, puritán, csendes beszéd. *Atlantis*-t akarta megtalálni, hogy *wannseeing* árjakkal népesítse be.

Alaposan tájékozódtam felőle, mielőtt felkerestem. Amit találtam, a számomra elégnek bizonyult. Hitt a kvantumgravitációban, a génreinkarnációban, a távolbalátásban, *Hörbinger* kozmikus jég és tűz világában, az *UFO*-kban és az *avatar*-okban. A *Kriponato* egy vallásos felekezet is volt. Embereit vér és hűségeskü kötötte össze, az *Ahnenpass*. *Heimlaren* el akarta különíteni őket, hogy kimossa az agyukat, átformálja őket, és a legtisztább *davosian* lányokkal párosítsa, hogy *wannseeing* árja gyerekeket kapjon. A bézs *reptilian*-okkal egyszer már sikerült a kísérlete, most embereken akarta elvégezni; az álma az *Brahmanárja-k* és a *Sudrasklaven-k* világát jelentő (*Monophyletic Clads*) Rendről szólt. Nekem csak a Rend kellett - amit a tudomány szolgálatába állíthatok.

És amikor *Heimlaren* felpillantott a rajzaimból, már tudtam, hogy megkaptam.

De *Heimlaren* is alaposan utánam nézett. Nem hitte el, hogy miért mentem hozzá. Először egy külön amerázsiainak tartott, akit le kell löni. *Berlin*-ben börtönbe zárt. Hónapokon át faggattak a *Kriponato* börtönében, az újjáépített Prinz Albrechtstrassén. Hallottam a megkínzottak sikoltásait. Az én kihallgatásom sokkal csendesebb körülmények között zajlott. A cellám kényelmes volt. Bőségesen kaptam enni, elláttak minden szükséges könyvvel, *computer*-rel, *Internet*-tel és megengedték, hogy dolgozzam közben. A kihallgatások inkább beszélgetések voltak. Két hónapon át minden nap elmondatták velem a történetemet, és minden részletet lejegyeztek. A börtönben mindig nagy volt a nyüzsgés. A folyosón vérző embereket vonszoltak, fejükől színes kábelek lógtak. Beszéltem a *thulei* projektről, és arról, hogyan szabotáltam azt. A *Metamerica*-iak nem tudnak róla, mondtam. Azt hiszik, hogy az ottani *Haunebu* projektem katasztrófával végződött. Faggatóim a ceruzájukkal doboltak a papíron, egymásra néztek és mosolyogtak. Néha pisztolylövéseket hallottam. Mindig az alagsor felől. Láttam, amikor a katonák ezüsthóliába csavart tetemeiket hordanak a teherautókra. Az ilyesmi sosem zavart. Az én reményeimet nem lehetett megtörni. Két hónap múltán a rajzaimra kezdtek koncentrálni, de még mindig nem fogták fel a jelentőségét. Nem tudom, ki nézte át őket először. Azt hiszem, az olasz *Grimaldi*. Mindenesetre gyorsan elengedtek, és visszavittek *Heimlaren* elé.

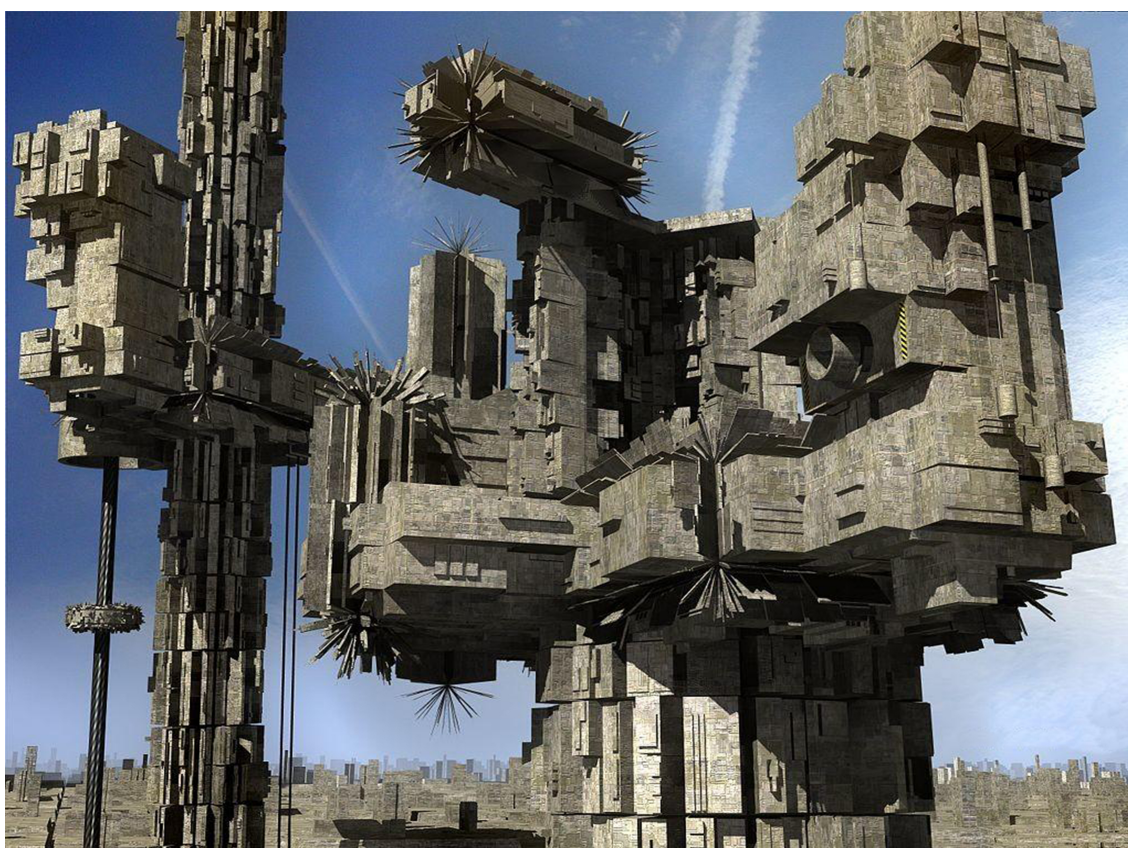
Nem érdekelt, mennyi vér tapadt *Heimlaren* kezéhez. Csak a csendes ember számított. Jó modora kedvező benyomást tett rám. Kellemes vonású arca volt, kerek szemüveget viselt, a haját precízen elválasztva fésülte, és úgy ült az íróasztala mögött, mint egy szolgálatkész hivatalnok.

Megkérdezte, mik az igényeim. Elmondtam neki. Olykor lassan bólintott, közben az orrát tapogatta. Jó benyomást tettem rájuk, mondta. Valójában egészen elbűvöltem őket, tette hozzá. Végül bevallotta, hogy a szakértőik szerint a rajzaim csodálatosak. Megkérdeztem, kik vélekedtek így. *Grimaldi* és *Haushofer* nevét említette. Azt is mondta, hogy *Grimaldi* már túl öreg, de a fiatal *Haushofer* valóságos zseni. Mindketten velem akarnak dolgozni. *Heimlaren* ezt jó ötletnek tartotta. Tudtam, hogy pusztán figyelgetni akar, ezért rábólintottam. Maga már elkötelezettünk, mondta. Engedelmeskednie kell. Sosem térhet vissza a saját hazájába; és ha megpróbálja, megöljük. Azonnal megnyugtattam. Közvetlenül neki kell majd jelentést tennem.

Az egész projektemet szigorú titokban tartják, és a *Kriponato* ellenőrzi.

Sosem felejttem el azt a napot. Aznap kelt életre az álmom. Még ma is, ha belém hasít a fájdalom, és a vesém rakoncátlankodik, kitekintve Antarktisz jégsapkáira, azok a napok jutnak eszembe.

Maastrichtgrotten West-be vitt. A kocsí hátsó ülésén ültünk, és a várost néztük. *Heimlaren* nyilvánvalóan imádta a fővárost. A napfény megcsillant a szemüvegén. Gyerekes izgatottsággal mutogatta a nevezetességeket és az átalakított infrasugárzó mecseteket. A város valóban fenséges volt. Az utcákon mindenféle mosolygó emberek, *maglev*-es járművek és óriásképernyők. A falakat kék csillagok díszítették, szivárványos zászlók, meg mindenféle obszcén propaganda. A *Genus* szónak akkoriban különös jelentősége volt. Láttam néhányat a járdán sétálni. Sok katonát láttam, mind vidáman nevetgéltek. Még a levegő is mosolyogni látszott. Ez az akarat diadala volt. A maga csillógan romlott módján mindez a Felszabadított Új Ember borzasztó potenciáljának bizonyítékát adta.

Romlott? Minden bizonnyal. De ezzel az igazsággal még együtt tudok élni. Ezek között a falak között élnek a démoni *Mare Nostrum Rend* szorgos és titkos főpapjai: - szükségszerűen virtuálmániákusok, amfetamin függők, okkultisták, és degeneráltak -, a krémje annak az irracionálisnak, amit annyira megvettem. És ott voltak persze a *Kriponato* mészárosai, az *Eugladio* képzett inkvizítorai, akik minden nap és minden éjjel teljesítették perverz gyilkolási agendájukat a *Gestaltapo* pincéiben.

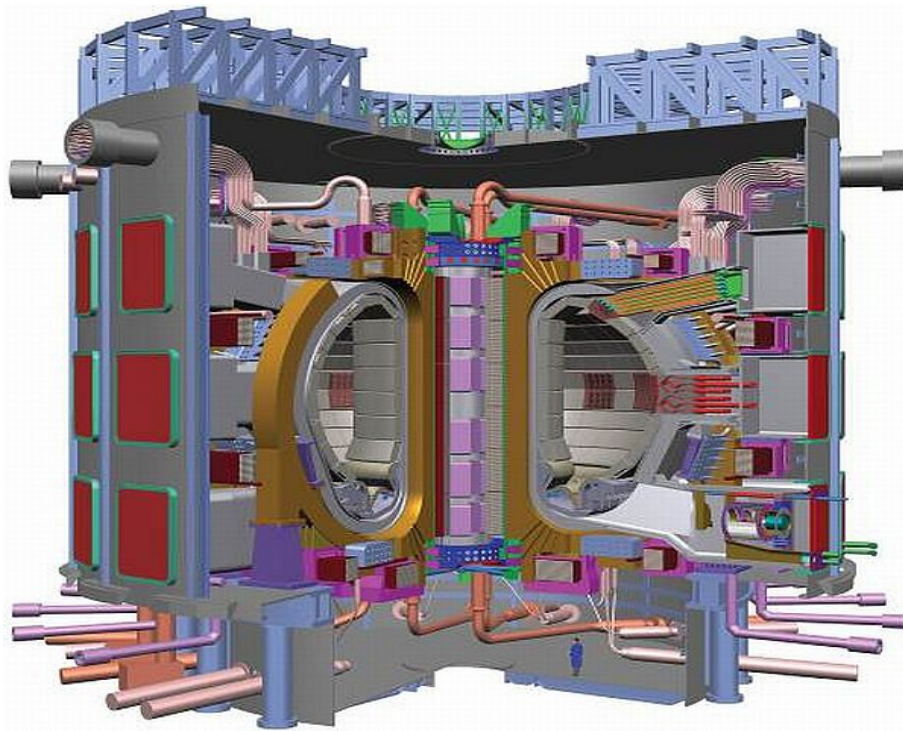
Mindezt mégis el kellett fogadnom. A tudomány nem ismer erkölcsösséget. Mindez az irracionális brutalitás csak azt jelentette, hogy általuk eljuthatok az utam végére. A fejlődésnek szüksége van összetört csontokra. A halál új életnek nyújt életteret. Az evolúció nem ismeri a jó és a rossz fogalmát. Tehát velük kell együtt élnem és dolgoznom. És akkor kihasználhatom őket. A Fővárost látva nem éreztem mást, mint reményt arra, hogy számomra a jövő meghozza a gyümölcsét.

Kihajtottunk a városból. A fejünk felett repülő gépezetek zúgtak.

Heimlaren szálfegyenesen ült mellettem, és beszélni kezdett. Hirtelen olyan lett, mint egy gyerek. A szeme csillogott a szemüveg mögött. A szavak ömlöttek a szájából, és az volt az érzésem, soha nem fogynak el. Elmondta, hogy a rakétakutató csoport elköltözött *Nevadarea*-ba. A kutatóközpont *CERN*-ben üresen áll, azt kapom meg. Az úton menetoszlopokat hagytunk el. A *girotank*-ok hatalmas porfelhőt kavartak.

Heimlaren a *fenoárja* vérről beszélt, és arról, hogy a *davosian* faj lehet a világ ura. Megtisztítjuk a világot, mondta, megtisztítjuk a vért. Kiírtjuk a rögfajúakat, a gyengéket és a nyomorékokat, az alsóbbrendű fajokat pedig a *Negyedik Birodalom* rabszolgáivá tesszük. Létrehozzuk a tiszta a leendő *atlantida* fajt. Erre nem tudtam mit válaszolni. Engem nem érdekelt, hogy ez jó-e, vagy rossz? Amikor *Heimlaren* az Új Rendről beszélt, a *Brahmanárja*-król és a *Sudrasklaven*-ekről, én csak arra gondoltam, hogy ez biztosítja számomra a sikert. Kimeríthetetlen munkaerőforrásra volt szükségem. Demokrácia - ismétlem - ilyesmit nem tud biztosítani. De ebben a *Zóna*-ban, ahol az ésszerűtlen szabadságot megsemmisítették, ahol a közembereknek egy irányított akarata volt - a *Shareunion* -, és ahol születőben van az új járadékos *UBI metakariátus*, itt, az új kor hajnalán a lehetetlent is el tudom érni. Akkor ötvenhét éves voltam és azt hittem, hogy kevés időm van. Ezért nem moralizáltam. Akkor sem, és most sem. Láttam a *BI*-es bombázókat, a *Cray* számítógépeket, a *torium* reaktorokat és az *Itert*, a *Cirkon* drónokat és a végtelen konténer rakodókat, és elfogadtam az egészet.

A történelem majd felment. Amit tettem, a fejlődés érdekében tettem. Most itt ülök a hegytetőn, alattam a vadon, és tudom, hogy az életemnek volt értelme, megváltoztattam a történelem menetét. Hozzájárultam az evolúcióhoz. Ha elmegyek - mert tudom, egyszer nekem is el kell mennem -, az eredményeim tovább élnek.

Ezt akkoriban is tudtam. A fejlődés meggyőzőtt róla. A kísérleti telep két tűzsáv között terült el, és gondosan el volt szigetelve a közeli településektől. A hangárok jó állapotban voltak. A *Kurzweil Nutritio*-val kezelt *Wernher von Braun* és kollégái dolgoztak itt, *Walter Dornberger*, meg *Klaus Riedel*. A nevük emléke *Grottupéval* és *Beckerével* együtt mindig mosolyra készített. A 3-A és az 5-A rakéták. A magasztalt, de primitív rakéták. Ugyanakkor a V-1-esektől, meg a V-2-esektől rettegtek, pedig én játékszernek tartottam őket. Azok az emberek azonban már elmentek *Metamerica*-ba, és ott *Nevadarea*-ba költöztek. Nyilván nem jönnek vissza megnézni, hogy mit csinálok, és talán nem is tudnak majd a létezésemről. Ebben megegyeztünk *Heimlaren*-rel. Még a *Davos Alphabeth* sem fog tudni rólam. *Heimlaren*-nek is megvannak a saját kis tervei a jövőre vonatkozóan, de én azokra nem voltam kíváncsi.

Heimlaren körbevezetett a hangárokbán. Bemutatott a munkásoknak. Találkoztam az olasszal, *Grimaldi*-val, aki már öreg volt, és erősen öszült; *Rudolf Haushofer* repülő századossal, aki veszélyesen ambiciózusnak tűnt. Az öreg olasz fizikus volt, *Rudolf Haushofer* mérnök. Mindketten az aeronautika területén dolgoztak, és mindkettőre nagy hatást gyakoroltak a rajzaim. Nem igen volt rájuk szükségem. Zavart, hogy tudtak a munkámról, és hogy közel állnak *Heimlaren*-hez.

Nyilván jó benyomást akartak gyakorolni rá: folyton hajlongtak a jelenlétében. Rögtön tudtam, hogy el fogják lopni a találmányaimat, hogy a sajátukként értékesítsék azokat.

Azt pedig nem engedhetem meg. Nekem tökéletes titoktartásra van szükségem. *Thulei* tapasztalataim megtanítottak rá, hogy senkiben ne bízzam. Elhatároztam, hogy jelentéktelennek tüntetem fel magam, ezáltal stabilizálom a helyzetemet. A legfontosabb eredményeimet megtartom magamnak. Meghamisítom a rajzokat is. Szétszórom a feladatokat, elaprózom őket, hogy ne legyen ember, aki a mozaikokat össze tudja rakni. Ezzel magamat is meg tudom védeni. Mert nélkülözhetetlen leszek. És miközben kezem ráztam *Grimaldi*-val, meg *Haushofer*-rel, már tudtam, hogy nem engedem őket közel semmihez, amit értékesnek ítélek.

Igen, ez kegyetlenség. De hát meg kellett védenem magamat. Tisztában voltam vele, mennyire függök az *atlantida*-któl és, hogy ez a tény mennyire visszavet. De előbb-utóbb megszabadulok tőlük - a háború kimerítheti a forrásaikat -, és ha ez megtörténik, készen kell állnom a menekülésre. És akkor a titkaimat magammal viszem. Csak haszontalan játékszereket hagyok itt nekik. Addig azonban, ha lesz rá elég időm, megvalósítom, amit akarok.

Ezeket a gondolataimat sosem mondtam ki hangosan. *Heimlaren* mosolygott, és visszament a kocsijához, sietett vissza az *Arado Komplex*-be. Még el kell intéznie a papírmunkát. Megrendeléseket, parancsokat: munkásokat, fantomatikai programozókat kell szereznie, gépeket, *laser*-technikusokat, minireaktorokat, meg ilyesmiket.

Nem hittem, hogy ez lehetséges. Már a darabszám is megdöbbentő volt. Kíváncsi voltam, hogy akár egy ilyen hatalommal rendelkező ember is, mint *Heimlaren*, képes-e ennyi mindent beszerezni egy lényegében titkos projekt részére. *Heimlaren* azonban csak mosolygott feleslegesnek ítélt kételyeimben. Az orrát tapogatta és hunyorgott. Azt mondta, nem kell aggódni, és hogy mutatni akar valamit.

Amereuropa rétjei zöldek voltak. A fejem felett *anamezon* repülőgépek húztak el. Dübörgő *girotank*-ok és hosszú menetoszlopok mellett haladtunk el Kelet felé, de hamarosan megint békés tájra értünk. Ma is tisztán emlékszem rá. A nap ragyogott a kék égen. Nehéz volt elhinni, hogy küszöbön áll a háború, mely elpusztítja fél *Transeuropa Zona*-t az *Urál*-ig. Azután szögesdrót kerítéshez értünk. Gondosan őrzött kapukon hajtottunk be, őrtornyok és géppuskafészek között értünk hosszú barakképületek elé. Mindenfelé bitófák álltak. A kötelek himbálóztak a szélben. Rongyos emberek gödröket ástak. Tovább hajtottunk és elérkeztünk a tábor központjába.

Itt Keleten megláttam a Birodalom sötétebbik oldalát.

Heimplaren megállította a kocsit. Egy ideges katona kinyitotta a kocsiját. Ott álltunk a tábor közepén, a sárban, minden oldalról foglyok sorakoztak fel körénk. *Heimplaren* mosolygott, és az orrát tapogatta. Öröket láttam tablettékkel a kezükben. A több száz férfi, nő, és gyerek csendben álldogált. Szinte valamennyinek leborotválták a fejét. Tágra nyílt szemükből kétségbeesés, félelem, és végtelen megalázottság sugárzott. *Teaser* korbácsok suhogtak. A kutyák csaholtak, a foglyok sikoltoztak. *Heimplaren* hunyorgott, az orrát dörzsölgette, magában mosolygott, valósággal büszke volt, és kezével a nyomorúság fészke felé intett.

- Íme, a munkásai - mondta.

Az Új Rendet oly hatékonyan tervezték meg és valósították meg, amilyenre csak megszállott elmék képesek. *Aldrich Speerenwolf* volt az építész: alkotta meg a vízióhoz a környezetet. *Speerenwolf*, és a többi építész munkájában a legkonkrétabb formában láttam megjelenni a *Eulebensraum* eszméjét amely, a terjeszkedés eszméje. A hatalmas építmények, a földalatti gyárak és az óceán hűtött szerveranyahajók, geostacionárius *Vril* adatműholdakkal meghatározták az én jövőmet is.

Heimplaren megmutatta nekem a *Thule Gesellschaft* teaházát. A *Kohnstein*-hegy tetején volt. Az öt kilométeres utat, ami a *Berghof*-tól vezetett odáig, a *migrant*-ok vájták ki a hegyoldalból. A hegycsúcson földalatti folyosó volt, aminek a végén egy réz berakásos lift várta a látogatót, hogy a száz méteres mélységbe repítse. A lift egy magas teremben állt meg, amit római

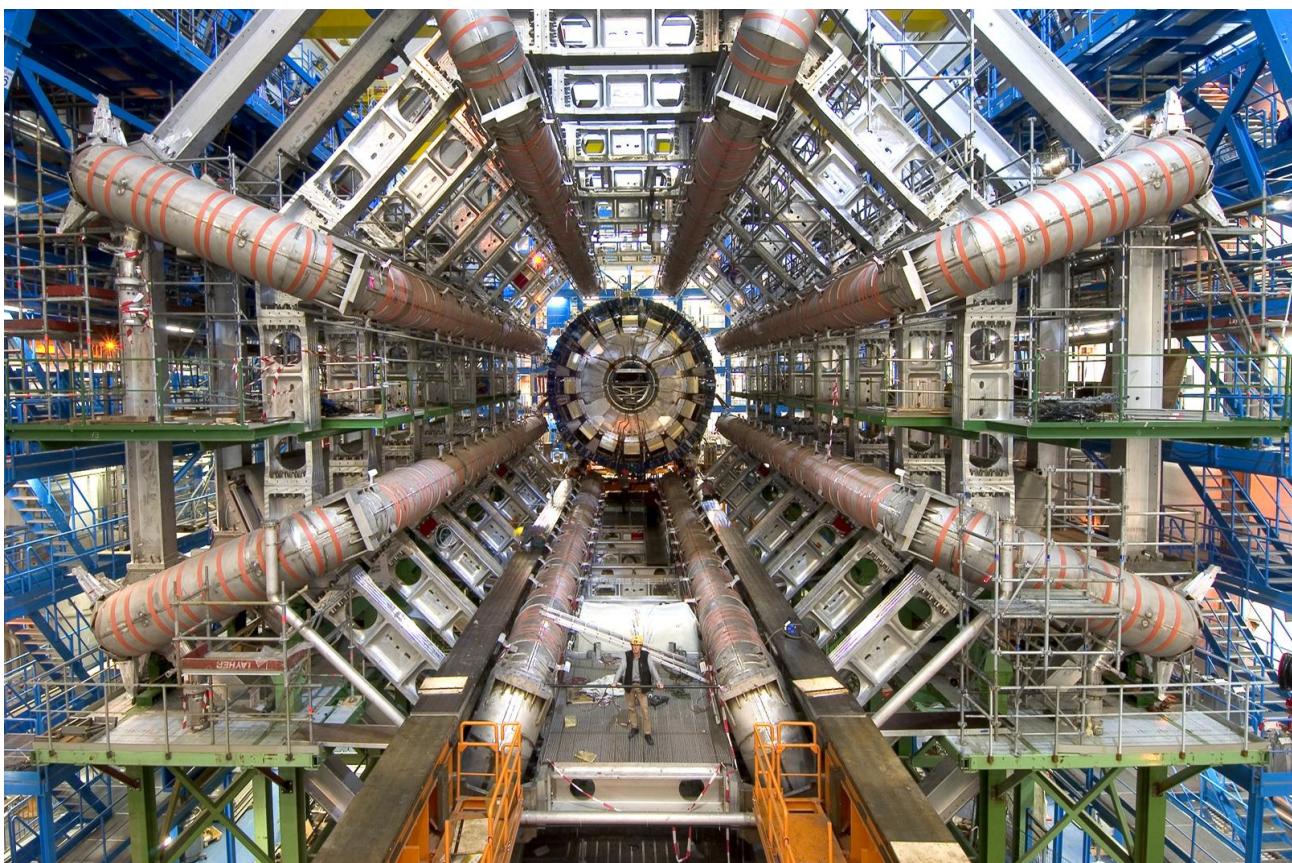
oszlopok tartottak. A galéria végében hatalmas, kerek, üvegfalú helyiség állt. Az ablakból nem lehetett látni mást, csak a hegyeket, és az égboltot - lenyűgöző volt.

A lehetetlen megvalósult - ahogyan azt mindig is reméltem. Ha az álom grandiózus, a megvalósulása méginkább az; az ember a képességeivel közhellyé degradálja a lehetetlent.

Az akarat diadala.

Az *Alphaberg* típusú klónavatarok a *metaversum*-ból zseniális szervezők voltak. Annak a helynek nem volt párja. Ehhez hozzá kell tenni azt is, hogy képzett munkaerő forrásuk kimeríthetetlen volt, és ezen kívül már nem sok minden kell az álmok megvalósításához.

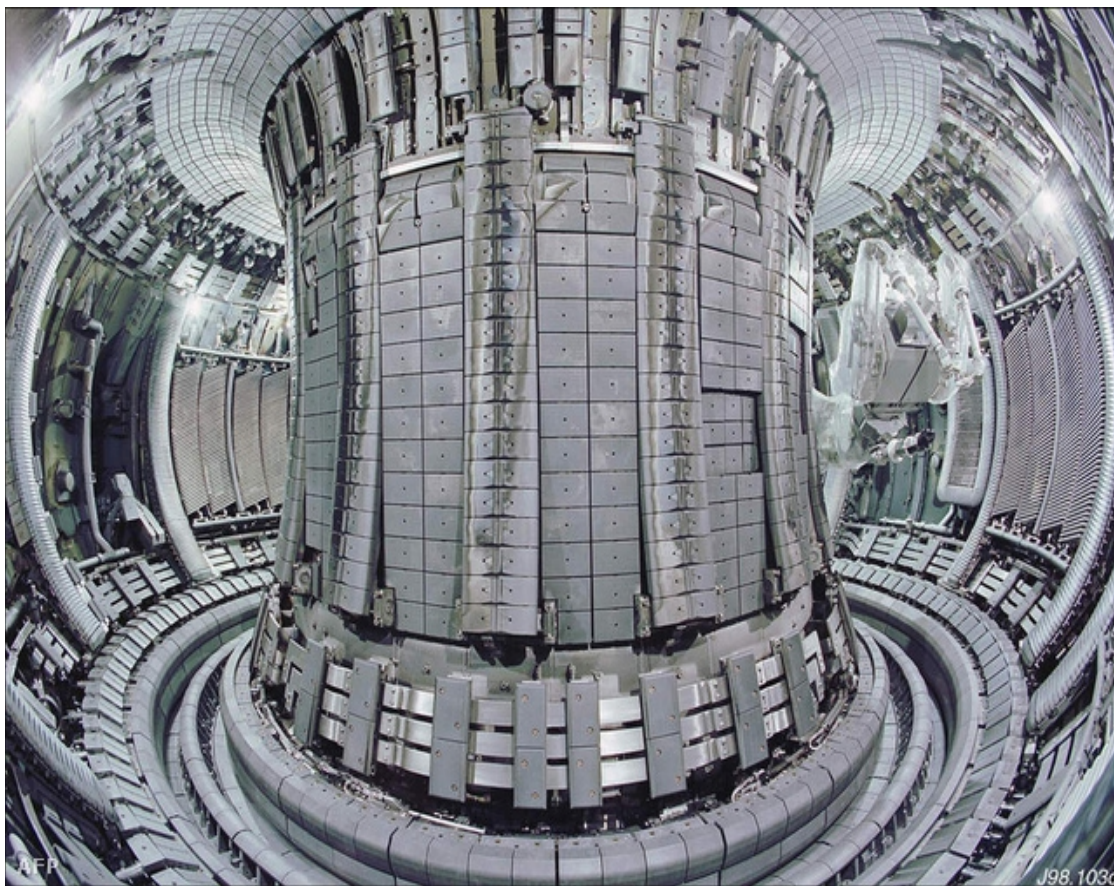
Kik is építették a hatalmas piramisokat? Egyiptomi *sudrasklaven*-ek ezrei. A *Negyedik Birodalom*-nak rendelkezésére állt a zsenialitás, és melléje több millió *nutella* *Ural*-on túli munkaszolgálatos járadékolt, ezzel a kettővel mindent el lehet érni. Valójában akár napi egymillió “munkatárs”. Kényszermunkások, akik naphosszat dolgoztak, akár online. Rabszolgák, akik kivájják a hegy belsejét, gyárat, alagutakat, *amazon*-*kanban* raktárakat hoznak létre benne, és sosem panaszkodnak. Az én erőforrásaim is ilyenek. Még az egyiptomiak is megirigyelhetnének. Ezzel a potenciállal, és az én grandiózus ambícióimmal

nem igen volt olyan, amit ne tudtam volna megvalósítani.

Igen közel álltam *Heimlaren*hez. Felfedte előttem nagy álmát: *Atlantis*-t akarta feléleszteni a hamvaiból. Rögfajok és szubhumánok nélkül, a *Kriponato* irányításával, egy ilyen társadalomban nincsenek viszályok. Hatalmas okos városok acélból és üvegből. Tele tiszta *wannsee-davosian* hibrid árjával. *Heimlaren* úgy festette le az álmát, ahol transzhumánokkal népesítik be a vadont.

- Hogyan kell felépíteni *Atlantida*-t? Infomérnökök kellenek hozzá, szoftverkezelő rabszolgák és adatmonteirák felhőben.. A *Brahmanárya*-k a *Rainbow Gladio* osztagaiból kerülnek ki, a *Sudrasklaven*-ek pedig a csehek, a lengyelek lesznek, meg a többi alacsonyabb rendű *hungeasthani* keleti faj. És hogyan visszük végbe? Ez egyszerű, *mein Freund*. Plazakomplexeket, csillogó csarnokokat építünk, ahová ezrével tódulnak a rögfajúak és ha nagy a fluktuáció, új *tokamak* krematóriumot építünk. Gázt kapnak a disznók, azután elégetjük őket; hadd váljanak füstté és műtrágyahamuvá. És ha a *Gaunio Zona*-kból elfogynak a *schweine* eurög nemzetek, jöhetnek a *Trimare* szubhumán fajok. Azok is munkaerők, egy ideig. Most is rabszolgasorban élnek. Legyen az életük a munka, és az a Birodalom dicsősége. Ezek a rabszolgák majd felépítik az új templomokat.

Az új templomok a gyárak, a laboratóriumok, és az egyetemek; az új vallás pedig a tudás, a felfedezés, a hódítás, a szuperember visszatérése. Micsoda grandiózus terv! Milyen hatásos, és felemelő! *Heimlaren*-nek föld alatti városok kellenek, meg hely, ahol felépítheti azokat. Később körbevitt a nyugati *Nostrum Aurorae* területén. Megmutatta, mire képesek. Megnéztem a föld alatti gyártelepeket, biolaborokat, és megtanultam, hogy mi lehetséges.

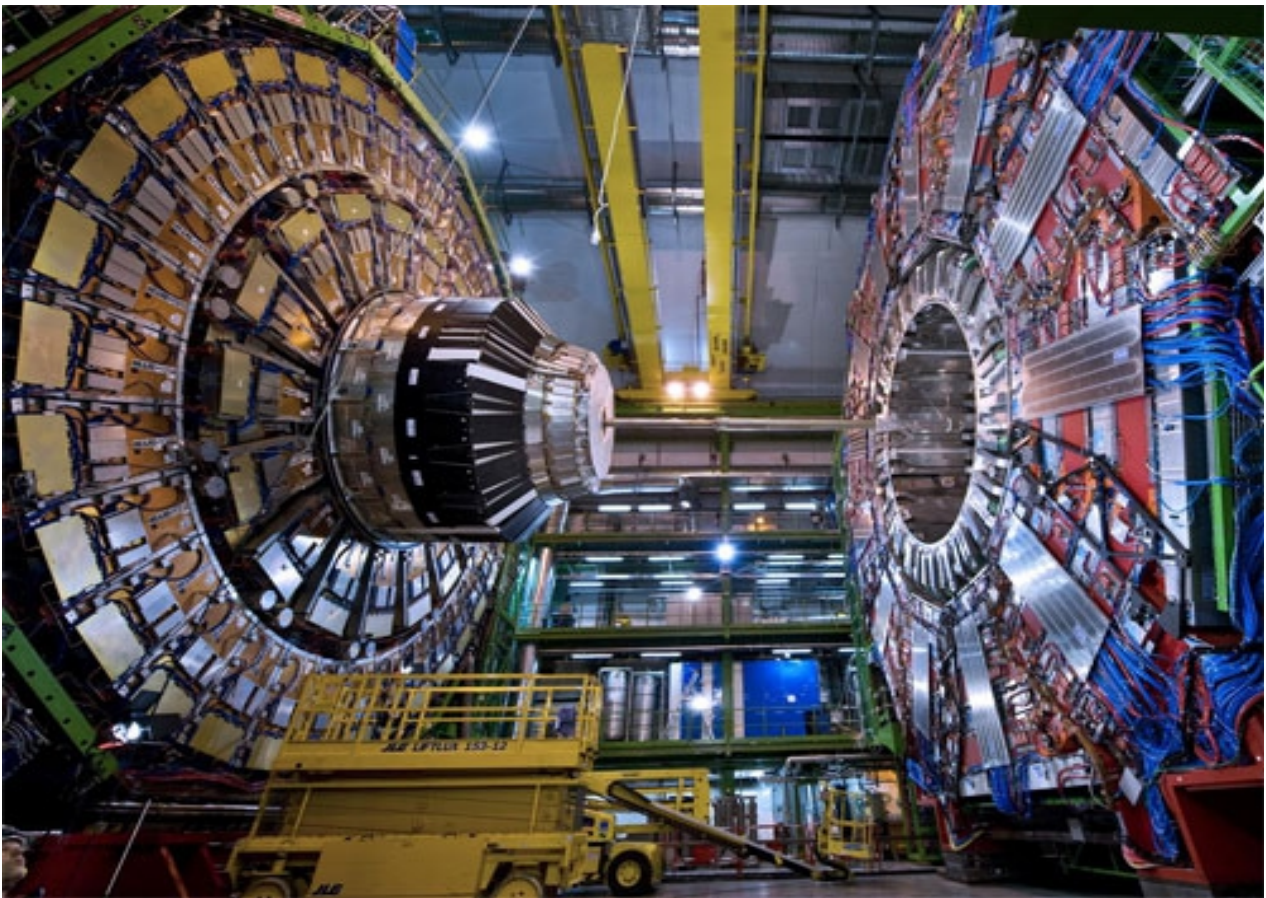

Nagyon jól emlékszem *Nordhausen*-re. Itt a *CERN* hálózat kiegészítéseként ezt is a *Kohnstein*-hegyből vájták ki. Tizenhárom ezer drónfeltöltéses kelet-európai építette a verejtékével és a vérével. Amikor láttam, még üres volt. A XV-2-es komplexum még nem üzemelt. Ezernyolcszáz méter hosszú alagútrendszere volt, és közel ötven oldalhajója. Elbűvölten néztem körül odalent. *Heimlaren* csak az orrát vakarta, és mosolygott. A munkacsarnok százhuszonöt ezer négyzetméteres volt, mélyen a föld alatt helyezkedtek el.

Heimlaren körbevezetett. Szavai visszhangoztak a csendben. Hús szellőző akna biztosította a levegőt, Hatalmas generátorok termelték az energiát, és különleges geotermikus fűtő berendezés gondoskodott az éjjel-nappal egyforma hőmérsékletről, karsztvizes ellátás. Önfenntartó nukleáris rendszer, és *lidar* Internet.

- Ezek fognak itt dolgozni. A munkások elkülönített táborokban fognak lakni. A tábor már létezik, pár kilométernyire van az egyik alagút bejáratától a völgy mélyén. Minden ott van. Barakkok, bordélyházak, *Real Play Player*-ek, sportpályák, 3D *metaversum pod*-ok, kórházak, konyha, mosoda, pszichológiai és szakmai szelektáló állomás, krematórium, és börtön. És ott van a *Bechtel-Forster*-ék tervezte okosváros is. Alig hús kilométerre innen. Az ottani alagutak tizenhat kilométer hosszan húzódnak a föld alatt, és hamarosan rakétagyárak, meg táborok települnek oda is. Mi másra valók a hegyek? Mi másra alkalmasak a rabszolgák ? Az új templomaink a gyakorlatilag bevehetetlen földalatti városok lesznek.

Még ma is emlékszem minden szavára. A hatalmas csendben visszhangoztak. Tudtam, hogy a *Harz*-hegységtől *Thüringiá*-ig, és délen *Mahren*-en át egészen *Moszkva*-ig hasonló alagutak és gyártelepek épülnek majd, ezek mind *Heimlaren* felügyelete alatt álltak. A legszigorúbb titokban tartották őket, és a *Kriponato* felügyelt rájuk. A renitenseket plutoniummal semlegesítették. A földalatti gyárak teljesen elkülönített kolóniák voltak, programozók és bedolgozók lakták, de nem kötötte őket morál, vagy jog. Mégis, csak nagyon kevés *euárja* tudott róluk, és még kevesebb láthatta a saját szemével. A *Kriponato* jól dolgozott. Ezzel az én problémám is megoldódott. Láttam, mit érhetek el. Amint ott álltam *Heimlaren* mellett a hatalmas csarnokban, arra gondoltam, hogy ezrek fognak itt dolgozni, de nem tudják, milyen jövőt fognak felépíteni. *Heimlaren* a tűz és a jég birodalmáról álmodott. A föld alatti városokról. Megpillantotta a hegycsúcsokon megcsillanó alkonyi napfényt, és annak bűvöletébe került : *Götterdämmerung*, valójában az Új Ember Hajnala.

Heimlaren szemébe nézve megpillantottam az örület lángját. Elfogadtam, amit felajánlott. Elbújtam a föld alá.

Szövetségi Családügyi Minisztérium Szivárványportál (*Regenbogenportal*) toborzója szerint az Új Rendnek vezetőkre van szüksége, és azok *euárja*-k kell, hogy legyenek erős és abszolút engedelmes *enby*-k. A *Youthvolk* soraiban akadtak ilyenek, létrehozták hát belőlük a *Ivy Youthenby League* -et, melynek elsődleges feladata az *Alphaberg Communio* imádata volt. A soraikból kerültek ki a *Gladio* műszaki tisztjei is, ők is az én embereimmé lettek. Azt teszek velük, amit akarok. Már nem *Heimlaren*-hez tartoznak, hanem hozzám, és szolgamód rajonganak értem. *Heimlaren* megálmodta, én megvalósítottam. Tanítványokat szerzett nekem. Az egykori génfarmer körbejártatta tekintetét, és megpillantotta az istenemberek világát. A *Gladio* volt *Heimlaren* temploma; az ágya és az oltára; a képmutató eszmék és a vasököl Rendje. Tagjai fajilag tiszták voltak. Szent eskü kötötte őket. Ki lettek szakítva a történelemből, IP szám és név helyett *tudat-tok chip*-peket kaptak, és beléjük nevelték a *Euvolk* eszméjét. Nem kérdeztek. Vak engedelmességgel, szégyen és ellenkezés nélkül vonultak a pokol felé.

Tetszett nekem ez a felállás. Fegyelem nélkül széthúzás van. *Heimlaren* álmai vallásos megszállottságról tanúskodtak, de a módszereit túl harsánynak tartottam. A szabadság a fejlődés kerékkötője. A szabad ember maga az átok. Elutasítja a változást, mert miatta feleslegesnek érzi magát. *Heimlaren* ezt nagyon jól tudta. Rettegett az egyéniségektől. Úgy érezte, az egyének veszélyeztetik grandiózus tervét. Mi volt ez a terv? Isteneket akart, nem normális embereket. Az engedelmisségben, a születésszabályozásban, a kasztrendszerben, és a kvantumbiológiai mutációban hitt, mert annak terméke a Transzhumán. Ezzel az álmával nem volt egyedül. A modern tudomány és ipar is hasonló célt tűz ki maga elé, a Bioadaptációs Intézetek és az orvosok ennek érdekében csontokat farigcsálnak és a hipofízist mikrohullámmal hangolják át. Ami engem illet, ezt elfogadom; az ember nem más, mint néhány eurocentnyi ásvány és ritka földfém, hús és csont, amivel dolgozni kell.

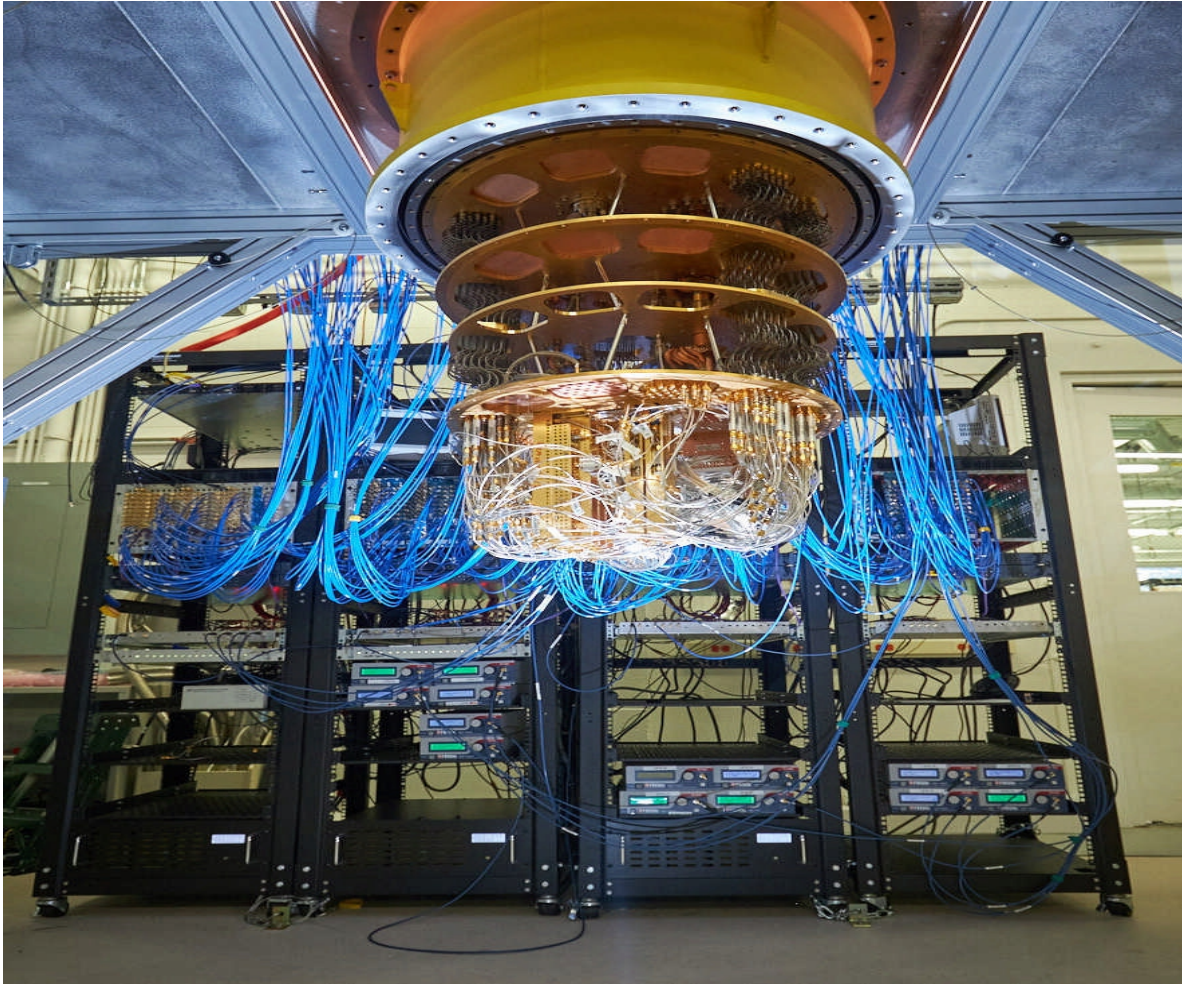
Én hiszek az biológia ipari mutációiban, és mindent felhasználok, ami adódik.

A Birodalomban népszerű *elektromagnetic radiation application* irányzatának egyik híres, az *X-ray Adobeings* szoftverrel készült képe a várandós transzhumán anya, testében a rovarszárnyú angyal gyermekkel. A csontvázba foglalt zöldesen izzó kicsiny kitincsontváz látványa kíméletlenül őszinte. Ebben a jól megtermett, kifejlett testben a fehér szárnyként kitarulkozó, már-már a szüléshez kitáguló medencecsontok között ott van, fejecskejét elfordítva, egy belérejtett, ködszerű, még tökéletlen piciny foszforeszkáló csontváz, egy leendő hibrid angyal (*third species genre*) kontúrjai. Az erejének, és halálának teljében levő terhes asszony, a megfogant, de még meg nem született, haldokolni készülő (*angelisation*) magzattal, nos ebben a kilesett pillanatban - az utókor számára megszivlelendő - van valamilyen egyetemes és megkérdőjelezhetetlenül igaz ábrázolása a *Természet*-nek, amely nem más mint a *Sátán* temploma. Egy árja szimbólum. És a mienk.

Az Új Rend megtisztulva erre a technológiára fog felépülni.. A szubhumánokból rabszolgák lesznek, akik ellenkeznek, azoknak megtörjük az ellenállását, amíg ők is teljes engedelmességet nem tanúsítanak. Muszáj ezt megtennünk. Az Új Rend szigorú lesz, célja a kísérletezés és kutatás, az elme pallérozása lesz. A legtöbb laboratórium korlátozott lehetőségekkel bír; az Új Rendben nem így lesz. A szubhumánok jók rabszolgának, de ha kell kísérleti angyalokká is válhatnak - *angelisation* .

A nevekre emlékszem, az arcokra nem, de érzelmek nem kötnek senkihez. Mindenesetre velük dolgoztam. Nyughatatlan zsenialitásom hajtott. A keleti (*Bloodland*) háború engem nem zavart, a munkám szépen haladt. Hány éjszakát töltöttem álmatlanul? Ma már büszkén gondolok rá. Akkoriban hatvan éves voltam, de sokkal fiatalabbnak éreztem magam. Lassan formát öltött az első *Vril Haunebu*. Sok szempontból tökéletlen volt. Sokat utaztam, megjártam mind a négy égtájat; embereket és ötleteket loptam. Láttam a Fekete-erdőbe telepített gyárat, a laboratóriumokat *Volkenrod*-éban.

Heves vitákat folytattam az elektrosztatikus mezőkről és a kvantumgravitációs giroszkóp meghajtásról. A hatalmas korong betöltötte a hangárt. *Haushofer* szeme mohóságtól csillogott. Emlékszem, hogyan csillogtak a plazmaturbinákat rejtő támasztékok. *Haushofer* ámulva nézte őket. A puszta emléke is mosolyra fakaszt. Mert amit *Haushofer* rajongva bámult, az csupán egy játékszer volt. Az igazi csodák a dossziémban lapultak. Amit *Haushofer* látott, az semmi nem volt. A *kummersdorfi* hangárban haszontalan dolgokat csináltam.

Szükség volt erre a megtévesztésre. Senkiben nem bízhattam. A *Negyedik Birodalom* tele volt megfélemlített, ambiciózus emberrel, aki folyton jó hazafinak akart látszani. Nem bíztam *Rudolf Haushoferben*. Láttam a halált *Heimplaren* szemében. Eszembe jutott a múltam, a hatalmas *nevadareai* hangár, a gyáva üzletemberek és politikusok, akik tönkretették életem munkáját. Ez még egyszer nem fordulhat el. A háború nem fog örökké tartani. Már 2059-ban láttam a Birodalom sebezhető pontjait. *Heimplaren* vajon meddig tarthat ki? És meddig tarthatja meg a titkát? Be akartam fejezni a mesterművemet, de ehhez milyen garanciát találjak? A *davos*-iak elemésztik a saját fajukat. És elemésztik *Heimplaren*-t is. És akkor *Heinrich a Kripoführer* ellenem fordulhat, és megsemmisítheti a munkámat. Szelíd szeme engem nem tévesztett meg. Nett körmeit embervérrel fényesítette, mosolya mögött vad hisztéria lapult. Nem, nem bízhatom benne. Senkiben nem bízhatom meg. Ezért hát megajándékoztam egy

egyszeri kis prototípussal, ami megcsillantotta előtte a lehetőségeket, azután azt mondtam, hogy több időre van szükségem, mert sok a probléma.

Okos manővernek bizonyult. De ravaszságra volt szükségem. A levitációs bombázó *Vril* korong a hiányosságai ellenére is elbűvölte a műszakiakat. Elavult technológiákat alkalmaztam. A mérnököknek koncot vettem. *Haushofer* tekintete győzelmet sugárzott. Büszkén mutogatta a rajzait *Heimlaren*-nek, ezalatt én a saját utamat jártam. A *Kugelblitz* csészealjukat bármikor túl tudtam volna szárnyalni. Az én eredményeim a fiókomban lapultak. Keveset adtam, sokat vettem el, és mindig hallgattam *Heimlaren*-re.

- Vannak föld alatti gyáraink. És vannak kiszemelt területeink – szavalta. Van nekünk a *Gladio* és vannak *terminátor*-aink. És itt van nekünk ön, a zseni. Csakhogy ez nem elég. Nekünk több kell, mint egy normális ember. Nekünk a kontrollált biológiai mutáció kell, amely az igazi magasságokba repít minket. Meg kell tanulnunk irányítani a munkásainkat. De nem korbáccsal és pisztollyal. Automata kontroll alá kell vonnunk a testüket, az agyukat. Már valósággal énekelt. Tanulmányoznunk kell az emberi agyat. Fel kell derítenünk a test titkait. El kell vennünk az akaratukat, és az erejüket, és csak annyit kell meghagynunk nekik, amennyi feltétlenül szükséges. Demokráciában ez nem megy. Ott az erkölcsi megkötöttségek gátat szabnak a folyamatoknak.. De itt, az új korszak hajnalán semmi nem állhat az utunkba.

Van médiánk. A rosszindulatú és hamis tudatú embertömegdaganatok általános jellemzője, hogy képesek beszűrni és károsítani a környező szöveteket illetve távoli áttéteket (*metastasis*) képezhetnek. Erre figyelniük kell. Alkalmaznunk kell az *Ahnenerbe*-t és a *Lebensborn*-t projekteket. Tanulmányoznunk kell a sugárkezelt faji jellemvonásokat, és törekedniük kell a tartós faji tisztaságra. Ez megoldja az elsődleges problémákat. Ezen az úton haladva eljutunk a

transzhumánokhoz – imételgette monomániásan.

Azt fejtegette, hogy a jóindulatú társadalmi tumorok (*memkomplex*) esetében sem az *invazivitás*, sem az áttétképződés nem jellemző, habár helyileg igen jelentős növekedést érhetnek el, de hosszabb idő alatt, mint a rosszindulatú elváltozások, ezért tünettani hatásaikban a Föld egyes kitüntetett pontjain ugyanolyan káros következményekkel járnak, mint a rosszindulatú földhámi emberszövet szaporulatok.

Ezt már szinte ordította, majd lecsillapodva kijelentette: a tudatdaganatok (*memanomia*) kiújulásának esélye a teljes katonai és a kontrollált szabadpiaci kauterizáció során az Új Rend szervezettségében jóval kisebb. Ehhez kell többek közt a *Glocke-media* műholdak rendszere.

Ez persze hosszútávon felveti a keleti munkások futamidő problémáját, így azt is meg kell oldanunk. Ellenőrizni kell tehát a testet és a lelket, teljesen új módszert kell találnunk. A legmerészebb infotechnológiai, genetikai és pszichológiai *metaversum* kísérletekre is gondolkodok természetesen. Egyben célszerű lenne egy Urálban felépített nagykapacitású *Lebensborn Brutreaktor* létrehozása az utánpótlást illetően.. A jelenlegi táborokkal szabadon rendelkezhet. Az ottani *schweine* csak haszontalan hús. Az Új Rendnek töménytelen lélektelen húsrá lesz szüksége, és ezt ott meg fogja találni.

A *migrant* táborok voltak a *Big Pharma* laboratóriumok. A tábor lakói voltak a tengeri malacok. Az emberi élet minden titka feltárult az asztalon vonagló testeknek köszönhetően. Hol van az emberi fájdalom végső határa? Meddig él az ember tudó nélkül? Mennyi ideig tart, amíg az égett hús megújítja magát, vagy üszkösödni kezd? Oltsuk be ezt a nőt sárgasággal. Oltsuk be azt a gyereket *Covid*-dal. Keresztezzük az *Ebola*-t a *Hiv* retrovirussal. Lőjük meg azt a férfit mérgezett golyóval, ennek itt rövidítsük meg a csontjait. Lépfene és tuberkulózis. *Vx* majd *Nowitschok*. Ültessük át ezt a végtagot, távolítsuk el a nemi szerveit. A sebészeti beavatkozás öli meg az embert? Vagy a sokk, és a fájdalom? A *Chemical Abstract* évi 8000 új vegyület regisztrál, ezek egymással történő reagens vizsgálata nem létezik. Korlátlan lehetőségeink vannak. Sok a munka, és egyre több lesz a tennivaló. Az *Ahnenerbe*-nek emberi fejekre is szüksége van. Biokannákba téve még sokáig elállnak. Az *Örökléstan Kutató Intézet* antropológiai méréseket akar végezni. Ezeknek fejtsük le a húsát, csontozzuk ki őket, hadd lássuk, össze lehet-e rakni újra őket egy új *exoskeleton*-ra. Koponyalapi tudat-tok, letöltés és *upgrade*. Rengeteg kísérleti anyag áll rendelkezésre és mindenkinek lesz feladata. Az én igazi kutatásom sosem maradt abba. A *migrant* koncentrációs táborok a maguk vágóhídjával és krematóriumaival különleges erjesztő laboratóriumok voltak, a *Big Pharma franchise* előszobái, de egyben a *Brahmánárja-k* 180 éves életkorának a tenyésztőanyag biztosítékai is.

- Megértette a lényegét? Az Új Rend nagyon is valóságos. Különálló kolóniákra (*Kaste Schichten*) fog oszlan, mindegyik a saját feladatát fogja ellátni. Ahogy az imént vázoltam, koncentráljuk a szubhumánokat, ellenőrzés alá vonjuk az agyukat, és aztán *Startup Flakturm*-okba összegyűjtjük a tudósokat, mérnököket, és a *credit*-rendszer segítségével igába hajtjuk hatalmas fizetéssel élethossziglan a lelküket is. Erre szolgál a tudatipar *Sonderkommando*-ja. Igen, *the way of Metamerica*, ez lehetséges. Már félúton járunk az úton. Maga csak dolgozzon,

és fejezze be a nagy korongot, mire mi elrendezzük a dolognak ezt a részét.

Így hát hallgattam *Heimplaren*-re. Behízelt szavai felbátorítottak. Nem hittem benne, hogy megéri a kiteljesedést, de az ötleteit értékesnek tartottam. Kihasználta őt és a gyárait.

Mindezek ellenére óvatosnak kellett lennem. Túl sok mindent nem tarthattam vissza. *Heimplaren* sürgette a korong próbarepülését, és nekem engedelmességre kellett. 2065-öt írtunk. Biztosan tudom, hogy június volt. Kinyíltak a hatalmas hangár ajtai, és bezúdult a napfény. Emlékszem, megcsillant az ionhajtású csészealj burkolatán. *Haushofer* felmászott a pilótafülkébe, a szeme diadalittasan csillogott. A technikusok hátráléptek. Eltakarták a szemüket. *Heimplaren* lekuporodott mellém a homokzsákok mögé. A korong olyan volt, mint egy hatalmas fémgomba. Vagy inkább mint egy pók. Négy támasztéka rejtette a plazma hajtóműveket. *Heimplaren* az orrát dörgölte. A napfény megcsillant a szemüvegén. Dübörgés hallatszott, és a támasztékok plazmacsövét fűjték. A csészealj eltűnt a fekete párában. Az aszfaltról sárga lángnyelvek csaptak fel. Akkor megváltozott a dübörgés, vibráló süvítéssé alakult, és a csészealj lassan felemelkedett. *Heimplaren* befogta a fülét. A teste valósággal összezsugorodott. Az *Andromeda-Gerät* megbillent, és lassan felemelkedett, és néhány másodpercig a füstfelhő felett lebegett. *Heimplaren* felém fordult. A szemüvege úgy csillogott, mint a nap. A csészealj ott lebegett felette, ő pedig a kezét nyújtotta nekem.

(Feldolgozó: Hortobágyinak Látzó <http://www.guo.hu> és A "Vāri Kutya & Cicak" honlap levelező tagja.)

